

Thư Gửi Các Bạn Mình - Số 28

Các Bạn Mình Thân Mến,

Những ngày hạ tuần tháng 7 thời tiết ngày nào cũng như ngày nào – nghĩa là nóng! Nóng làm sao? Nóng lên ba con số! Tức là nóng 100 độ trở lên. 102, 104, 106... là chuyện bình thường đối với cư dân ở đây. Thực sự thì cũng có những ngày nóng chưa đủ ba con số nhưng trên thực tế... vì lý do này lý do nọ của ông trời nên máy ông máy bà dự báo thời tiết nói rằng nóng đến ba con số.

Ở thành phố lớn hàng thứ tư của xứ Mỹ này vào mùa hè mỗi năm đều có những người già chết vì nóng, trẻ em chết vì nóng và một số người làm bố làm mẹ đi vào tù vì nóng... Nghe cũng hơi lạ tai phải không Các Bạn Mình?

Cứ mỗi năm vào đầu mùa hè, khi những chiếc xe bus màu vàng tạm ngưng di chuyển trên các nẻo đường đưa học sinh đến trường học thì một số các cơ quan chính phủ địa phương và một số tổ chức xã hội ra thông báo... để báo động mùa hè đang tới và gửi những lời nhắn nhủ đến những gia đình “có lợi tức thấp” là họ sẽ được trợ giúp để “chống nóng” bằng cách tăng cho những gia đình này quạt máy (vì nhà không có máy lạnh – đa số là các gia đình người da màu....đen đen) hay cho nhân viên đến sửa máy lạnh nếu máy bị hư... hoặc xin giảm tiền điện... vân vân... Thế nhưng vẫn có những người già chết nóng... và theo mình được biết thì đây là những người lớn tuổi đã bị bệnh “lâu ngày” nên nóng quá họ dễ bị bốc hơi... thở. Những cái chết của những người già bệnh như thế au cũng là bình thường! Đặc biệt những cái chết này không đưa ai vào tù.

Có những cái chết “nóng” đưa người ta vào tù để ngồi suy ngẫm và thương nhớ con thơ! Đó là những cái chết của trẻ em. Tại thành phố này hàng năm có vài ba em nhỏ, tuổi từ một đến ba bốn... được bố mẹ cho vào xe của mình chờ đi chơi, đi công chuyện hay ngay cả khi đi làm rồi giữa đường nổi hứng ghé vào tiệm vào quán bên đường mua thức này món nọ, lục lạo hết khu này sang khu khác trong cửa hàng và nhởn nhơ trò chuyện hay tán gẫu với mấy chị mấy anh bán hàng... vòng vòng đến hai ba mươi phút mới chịu đi ra. Đến bãі đậu xe mở cửa thì mới chợt nhớ rằng có đứa con của mình ngồi trong xe, ở băng ghế sau, có nai nịt đàng hoàng. Tưởng con đang ngủ! Gọi để đánh thức con! Nhưng con đã tắt thở tự lúc nào... Thế là cảnh sát tới đưa em bé vào nhà thương và cũng đưa luôn ông bố hay bà mẹ vào nhà giam chờ ra tòa lãnh án. Cách nay khoảng hai tháng có bà mẹ vẫn sáng sáng chờ con đến trường nhưng hôm ấy vì bận bịu sao đó nên mới nhờ ông chồng chờ con đến trường dùm trước khi đến sở làm. Ông chồng vâng lời, nai nịt con trong xe xong bèn nô máy cho chạy. Như thói quen mỗi buổi sáng, ông chồng lái xe chạy một lèo đến sở làm, đến khi chiều về nhà, bà vợ hỏi có đón con ở trường về không. Khi đó ông chồng mới nhớ là mình mình đã chờ con ra đi từ sáng đến sở và ung dung vào làm việc, quên rằng có đứa con đang ngồi trong xe suốt hơn tám tiếng đồng hồ với cái nóng như thiêu như đốt của mùa hè Texas! Thảm kịch xảy ra...

Mới đây, một trung tâm dạy trẻ có tên Discovering Me Academy tổ chức một chuyến Field Trip cho học sinh. Đi sáng chiều về. Khi người cha của em Raymond Pryer, 3 tuổi đến đón thì nhà trường mới phát giác rằng em còn ngồi trên xe và đã chết vì nhiệt độ trong xe trên 100 độ!

DISCOVERING ME ACADEMY

EARLY LEARNING CENTERS

Trên đây là vài trong số nhiều tin tức hết sức thương tâm thường xảy ra vào mùa hè với nhiệt độ nóng bức. Những ai là các bậc cha mẹ hay ông bà cũng nên lưu ý, nhắc nhở người thân để tránh chuyện đau lòng xảy xa: con chết, cha mẹ vào tù, gia đình có nguy cơ đổ vỡ... Cũng trong mùa hè này lại có tin ở xứ hoa anh đào, thời tiết nóng bức khiến cho 14 người vong mạng... và nhiều nơi trên thế giới cũng đang đương đầu với nạn nóng cháy khô hạn... không như ngày xưa... khi còn bé, cứ mỗi lần hè về nghe tiếng ve kêu rang rang trên cây thì đám học trò bọn mình lại bắt đầu những trò vui ngày hè được bắt đầu bằng bài hát "Hè Về" của nhạc sĩ Hùng Lân... *Trời hồng hồng sáng trong trong, ngàn phượng rung nắng ngoài song. Cành mềm mềm gió ru êm lọc màu mây bích ngọc pha màu duyên. Đùa nhíp nhàng hát vang vang nhạc hòa thơ đón hè sang...*"

Các Bạn Minh Thân Mến,

Mùa hè năm nay mình có mặt tại thành phố mang tên Haymarket thuộc tiểu bang Virginia trong vòng 10 ngày để tham dự cuộc Họp Bạn Thế Giới Hướng Đạo Việt Nam lần thứ XI. Thành phố này cách Washington DC khoảng 30 phút lái xe. Khi mình đang ở DC thì có một đài phát thanh của người Việt tại Houston gọi sang phỏng vấn về cuộc Họp Bạn. Câu đầu tiên được hỏi là: Thời tiết bên DC thế nào thì mình trả lời ngay: Tôi sang DC có mang theo thời tiết của Texas qua đây! Đúng như vậy các bạn à! Có ngày lên đến ba con số: 102 độ! Thế nhưng mọi sinh hoạt của trại từ ngày khai mạc cho đến lúc bế mạc chia tay, gần 2000 con người già trẻ lớn bé vẫn sinh hoạt, vui chơi, hội họp, ca hát cùng các trò chơi ngoài trời mà không một ai bị gục vì nóng. Lý do là Ban tổ chức đã đề ra những biện pháp chống nắng cũng như một số hướng dẫn cho tất cả trại sinh phải tuân theo. Sau cuộc họp bạn, không có một tai nạn nào xảy ra – dù là nhỏ, ngoài những chuyện muỗi chích hay bọ cắn (con bọ có tên là tick) không đáng kể.

Nhân dự lần Họp Bạn này, mình thấy vài điều khiến cho mình phải suy nghĩ và tán dương. Mình muốn đề cập đến hai chương trình sinh hoạt của trại. Chương trình thứ nhất là chương trình Đố Vui Đề Học về lịch sử, đặc biệt là lịch sử chống ngoại xâm phuong Bắc của dân tộc Việt Nam. Chương trình thứ hai là chương trình Hát Cho Việt Nam.

Chương trình thứ nhất dành cho các em đoàn sinh tuổi từ 7 đến 17 với 9 đơn vị ghi danh dự thi (tức 9 liên đoàn) từ các tiểu bang của Hoa Kỳ và các nước Canada, Pháp, Úc... Mỗi liên đoàn có 3 em dự thi và các em phải trải qua nhiều vòng thi loại để được vào chung kết. Khi các em luân phiên trả lời hết 100 câu hỏi lịch sử (75%) và 25% các câu hỏi về địa lý, văn học và truyện cổ tích (những câu hỏi này đã gửi trước cho các em học). Để tranh thứ hạng nhất nhì ba, các em phải trả lời những câu không có trong các câu đã gửi. Điều ngạc nhiên là đa số các em đều trả lời đúng các câu hỏi này. Kết quả hạng nhất nhì ba là liên đoàn Gia Định (Virginia), liên đoàn Trường Sơn (California) và liên đoàn Chi Lăng (California). Trong số này có hai em chỉ mới 9 tuổi nhưng đã xuất sắc trả lời đúng các câu hỏi, đó là em Katelyn Võ ở California và em Kenneth Tăng ở Virginia. Việc bảo tồn và phát huy văn hóa Việt (lịch sử, văn học, nghệ thuật, ngôn ngữ, phong tục tập quán...) là chủ trương của Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại.

Chương trình thứ nhì là “Đêm Hát Cho Việt Nam” dành cho Trưởng Hướng Đạo và phụ huynh là một chương trình để mọi người cùng hát những bài ca lịch sử ngợi ca công lao của tiên nhân đã dựng nước và giữ nước với những bài nói lên chiến công của các đấng anh hùng đánh đuổi quân xâm lược phong Bắc (giặc Tàu) như các bài Trung Nữ Vương, Bóng Cờ Lau, Bạch Đằng Giang, Hội Nghị Diên Hồng, Nước Non Lam Sơn, Đại Phá Quân Thanh... rồi đến những bài Du Ca như Vè Voi Mẹ Cha, Đường Việt Nam, Việt Nam Quê Hương Ngao Nghẽ...cho đến những ca khúc mới như Bài Ca Tuổi Trẻ, Trả Lại cho Dân...Ngoài phần tham dự viên đều cất tiếng hát là phần phụ họa trình bày khái lược lịch sử Việt Nam từ ngày lập quốc cho đến thế kỷ 20. Nói chung, những người lớn tuổi đã có một đêm hát làm khơi dậy không khí hào hùng của những lớp người đã từng đóng góp công lao xương máu cho một Việt Nam Tự Do và trường tồn.

Các Bạn Mình Thân Mến,

Chuyện về Trại Họp Bạn Hướng Đạo thì nhiều lắm, có dịp sẽ viết tiếp.

Sau khi dự lễ bế mạc trại vào buổi sáng, buổi chiều mình được một người bạn, cũng là một Trưởng Hướng Đạo và cũng là bạn đồng môn tại viện đại học Đà Lạt, anh Nhữ Văn Trí chở vợ chồng mình đến nhà của anh Huỳnh Trung Trực, học khóa I Chính Trị Kinh Doanh Đà Lạt để dự buổi họp mặt Thụ Nhân vùng DC nhân ngày lễ July 4. Đến đây, ngoài số anh chị em đồng môn, mình có gặp chị Minh Kalas là cựu học sinh Bùi Thị Xuân 1965 mà mình cũng đã gặp vài lần khi sang California những năm trước đây. Ngoài ra, lần đầu được gặp và chuyện trò với giáo sư Kim Ngân, dạy trường Trần Hưng Đạo. Điều mà mình mãi nhớ là cứ mỗi lần mình mời gọi đóng góp để thực hiện những công tác hữu ích, giáo sư Kim Ngân là người rất sắng đóng góp như việc xây tượng Trần Hưng Đạo ở California năm 2015 hoặc mới đây, năm ngoái, đóng góp để cứu trợ nạn nhân bão Harvey tại thành phố Houston. Cám ơn anh chị em Thụ Nhân vùng DC.

Phong Châu
Hạ tuần tháng 7 - 2018